

## Jordi Sarsanedas, referent intel·lectual

Per a mi, Jordi Sarsanedas és l'autor de *La noia a la sorra* i, sobretot, una persona que singularment em va fer conèixer una alumna meva, la Carme Ferrer. Això s'esdevingué quan, conjuntament, vam decidir que la seva tesi doctoral l'havia de fer sobre *Serra d'Or*, com a capçalera a través de la qual es pot veure el procés de gestació de tota una generació intel·lectual que ha tingut una importància cabdal al nostre país.

Aquesta circumstància suposa doncs, particularment, la descoberta del pes i la influència de Sarsanedas en la gestació d'una generació que és la que ens permet establir ponts de continuïtat amb una tradició que havia quedat, en bona part, esborrada pel franquisme.

Justament a propòsit d'aquest acte d'homenatge a la memòria de Jordi Sarsanedas, voldria només fer-los una reflexió: a Catalunya hem estat molt injustos amb una part molt significativa del que en podríem dir el nostre *star system* intel·lectual. Realment, hem passat períodes molt durs, però en moments de greus dificultats a l'hora d'establir vincles de contacte amb la tradició nacional, hi ha hagut persones que han tingut una significació decisiva. L'han tinguda d'una manera més o menys espectacular, a través d'una obra persistent feta amb discreció, mitjançant el seu magisteri o el seu lideratge en empreses culturals que acabarien tenint una gran influència sobre generacions posteriors.

En definitiva, i per moltes vies diferents, hi ha una generació que ha tingut un gran paper i que, per a molta gent —i penso en la meva pròpia generació—, són les figures que hem admirat durant molts anys. Són els referents que ens han servit d'horitzó en un ambient en què també s'afavoria, justament, l'absència de referents, i això feia que paressis especial atenció a aquells que es mostraven més valuosos.

Crec que a la meva generació, doncs, li toca ara ser una mica justa amb aquestes persones, ja que no podem permetre que la seva memòria s'esvaeixi fàcilment.

Per això, des de la Institució de les Lletres Catalanes i també des de l'Institut d'Estudis Catalans, hem d'aconseguir mobilitzar també els mitjans de comunicació, no només els públics, sinó el conjunt del sector. L'objectiu és que aquests mitjans contribueixin a evitar que la nostra tradició cultural, recuperada amb tant d'esforç per persones com Jordi Sarsanedas, es pugui malmetre, i que tant aquesta tradició com la pròpia significació intel·lectual d'aquestes figures siguin reconegudes.

Per això, un dels propòsits del Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació, en el moment en què quedi aprovada la nova Llei de reforma de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, és avançar en aquesta línia. En conseqüència, treballarem a partir del contracte programa per tal de fixar obligacions a la televisió pública, amb la finalitat que destini una part de la seva producció justament a difondre l'obra i la trajectòria d'aquestes figures a través dels nous gèneres i els nous formats televisius.

El repte, doncs, és que personalitats com Sarsanedas puguin passar a formar part del marc de referències de molta més gent que no pas fins ara. O sigui que, en comptes d'anar desplaçant el que en podríem dir —no sé si amb una expressió prou afortunada— aquesta *elit cultural*, el que hem de fer, justament, és invocar-la i fer-la accessible.

Jo voldria que, d'un acte com el d'avui, també en sorgís algun material televisiu significatiu. I és que, si disposem de bons materials audiovisuals a l'entorn de l'activitat, l'obra i la personalitat d'aquestes figures, després ens serà molt més fàcil tenir aquests materials penjats a les xarxes, convertir-los en continguts pedagògics i, en definitiva, posar-los a disposició d'uns sectors de la població cada vegada més amplis.

Tot seguit hi haurà intervencions especialitzades i competents sobre la persona de Sarsanedas. Però ara, per acabar, només els voldria dir que entenc aquest acte com una peça sòlida d'una proposta valuosa que estic segur que compartim amb l'Institut. Un projecte que pretén no tan sols fer justícia, sinó també aprofitar un patrimoni intel·lectual que tenim i que ni els mitjans de comunicació ni les indústries culturals no ens l'han fet, fins ara, prou exigible.

La política del nostre Departament, en conseqüència, vol comprometre's a reparar aquest oblit, que en cap cas pot tenir justificació. Per tant, em felicito per un acte com el d'avui i vull transmetre, no cal dir-ho, a la senyora Núria Picas, vídua de Jordi Sarsanedas, una afectuosa abraçada.

Moltes gràcies.

JOAN MANUEL TRESSERRAS  
Conseller de Cultura i Mitjans de Comunicació  
Generalitat de Catalunya